

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612224380
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7612224380.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: I. G., J.. XX.XX.XXXX, G. I. N.F. J. I., P. H. XXX/X, zastúpeného JUDr. Jánom Burocim, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Chrapčiakova 7, za účasti na strane žalobcu Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom v Nitre, Petzwalova 12, IČO: 42 205 735, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advokátskou kanceláriou WERNER & Co s. r. o., so sídlom v Bratislave, Stromová 54/A, IČO: 36 869 643, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7C/384/2012 - 338 z 20.01.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7C/384/2012 - 354 z 20.01.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení - Určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy v úverovej zmluve pod č. XXXXXXXXXX z 11.12.2009, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v úverovej zmluve pod č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2010, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku trovy konania - trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Burociho vo výške 1.094,54 eur. Vedľajší účastník na strane žalobcu nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho okresného súdu náhradu súdneho poplatku vo výške 99,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Opravným uznesením č.k. 7C/384/2012 - 354 z 20.01.2016 opravil výrok rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7C/384/2012 - 338 z 20.01.2016 v časti výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť trovy štátu tak: Žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves náhradu súdneho poplatku vo výške 199,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dodal, že ostatné časti pôvodného rozsudku zostávajú bez zmeny.

3. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 04.12.2012, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uvedených v úverových zmluvách uzavretých medzi žalobcom a žalovanou dňa 11.12.2009 a 16.09.2010. Uplatnil si náhradu trov konania. Na strane žalobcu ako vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. účinného do 01.07.2016 vstúpilo Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS.

4. Žalobca žalobu odôvodňoval neprijateľnosťou podmienok uvedených v ustanoveniach úverových zmlúv s odkazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ako aj tým, že ide o typové formulárové zmluvy, ktorých znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa a ktorých súčasťou boli dohody o zrážkach zo mzdy, pričom žalovaná napriek spornosti veci požiadala jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, aj keď neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré byuložilo žalobcovi povinnosť plniť a preto žalobca nemá možnosť tieto zrážky zo mzdy zastaviť. Jeho zamestnávateľ je v zmysle zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu, pričom veriteľ výšky dlhu jednostranne diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom (viď listy zo dňa 06.06.2011 a 30.06.2011).

5. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22.02.2013 nariadil vo veci predbežné opatrenie (od 01.07.2016 neodkladné opatrenie) na uloženie povinnosti zamestnávateľovi žalobcu zdržať sa zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovanej, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.05.2013 právoplatne potvrdené.

6. Vec právne posúdil v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), § 37 a § 39 OZ, § 551 ods. 1, 2 OZ, § 52 ods. 1, 2 OZ, § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ, § 153 ods. 3, 4 O.s.p., čl. 3 ods. 2, 3, 5 a 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

7. Dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem v spore, keďže žalovaná reálne plnila realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie) k zásahu do jeho majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ žalobcu bude musieť rešpektujúc uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu a žalovaná sa môže na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať, a preto žalobca iným spôsobom ako žalobou na súde sa zmeny tohto stavu nemôže domôcť.

8. Po takomto právnom posúdení veci, že v danom spore sa jedná o spotrebiteľský charakter sporu a že žalobca má naliehavý právny záujem, súd prvej inštancie pristúpil k odôvodneniu rozhodnutia vo veci samej s odkazom na hore citované zákonné ustanovenie. Mal za to, že predmetné zmluvy o úvere sú tzv. štandardné, formulárové zmluvy, spotrebiteľské, v zmysle § 52 a nasl. OZ, pričom v jednotlivých zmluvách o úvere je iba križikom označené, že sa úvery poskytujú na výkon zamestnania, čo bez ďalšieho nevyklučuje vec z režimu spotrebiteľských úverov. Ustanovenie § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. (toto zákonné ustanovenie účinné dňom 11.06.2010 sa vzťahuje na druhú úverovú zmluvu, keďže na prvú sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z.) hovorí o tom, že spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania. V prípade, že zmluva o úvere obsahuje len všeobecný údaj o uzavretí tejto zmluvy za účelom zamestnania, súd mal za to, že takýto údaj neposkytuje odpoveď na otázku, aké zamestnanie povinná osoba vykonáva a aký je konkrétny súvis s takýmto zamestnaním uzavretia zmluvy a preto nemožno takúto zmluvu vyňať z aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z.

9. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv sú aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré bol spotrebiteľ nútený podpísať, keďže mandatár v konkrétnom prípade pani Larisa Krovková poučila žalobcu, že ak ich nepodpíše, nedostane úver a preto žalobca ako spotrebiteľ uzatvorením dohôd o zrážkach zo mzdy ako neoddeliteľných súčasti formulárových zmlúv o poskytnutí úverov je nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly uplatnenej veriteľom na základe neprijateľných klauzúl resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok s odkazom na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri MS SR zo dňa 21.01.2011 pod č. XXXX/XXXX - XXX.XX,XXX,XXX, H. I. G. X komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 5 OZ z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený predmetné dohody vo vzťahu k žalovanej ako veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárových zmlúv o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania

za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly, prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Z uvedeného dôvodu súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 od. 1 - 6 OZ a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

10. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, spolu vo výške 1.094,54 eur, ktoré pozostávajú z 2 úkonov po 78,25 eur (príprava a prevzatie zastupovania, spísanie a podanie žaloby), 1 úkon po 39,13 eur (návrh na nariadenie predbežného opatrenia), 5 úkonov po 80,11 eur (vyjadrenie k odvolaniu dňa 2. 4. 2013, účasť na pojednávaní dňa 3. 7. 2013, 2. 9. 2013, 4. 11. 2013, odvolanie proti rozsudku), 1 úkon po 20,03 eur (účasť na pojednávaní dňa 17. 7. 2013), 1x 82,47 eur (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného), 2x 86,05 eur (3x vyjadrenia vo veci a účasť na pojednávaní dňa 16. 12. 2015), 1x 88,- eur (účasť na pojednávaní dňa 20. 1. 2016) t. j. spolu odmena 958,78 eur v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky zvýšenie základnej odmeny za 1 úkon o 1/3 nakoľko ide dve spojené veci. Priznal aj náhradu výdavkov - režijný paušál (§ 15 až 17 citovanej vyhlášky) a to 3x 7,63 eur, 6x 7,81 eur, 4x 8,04 eur, 2x 8,39 eur, 2x 8,58 eur, t. j. spolu režijný paušál vo výške 135,76 eur. Spolu tak priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 1.094,54 eur. Súd nepriznal právnomu zástupcovi žalobcu ním vyúčtované trovy za ďalšie 4 úkony (pisomné vyjadrenia, ku ktorým súdom nebol vyzývaný, alebo ktoré boli len stručného obsahu a netýkali sa merita dokazovania, ďalšia porada s klientom), keďže ich považoval za neúčelne a nadbytočne vyúčtované. Súd tak rozhodol aj preto, že žaloba bola zjavne vyhotovená opisom textu zo vzorov obdobných žalôb podávaných na všeobecné sudy SR a výrok predmetnej žaloby bol neúplný, doplňovaný za pomoci a po poučení zo strany súdu.

11. O trovách vedľajšieho účastníka vystupujúceho do 01.07.2016 súd rozhodol tak, že tento nemá právo na ich náhradu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko náhradu trov konania si neuplatňoval.

12. Keďže žalobca bol spotrebiteľ, s odkazom na ust. § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. v znení novelizovaných predpisov je v konaní od poplatku oslobodený, súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť náhradu súdneho poplatku podľa položky 1 písm. b) Prílohy sadzovníka Zákona o súdnych poplatkoch.

13. Tento výrok napadnutého rozsudku bol opravným uznesením v zmysle § 164 O.s.p. opravený, keďže súd nesprávne vypočítal výšku súdneho poplatku. Nakoľko žalobca sa v konaní domáhal dvoch samostatných nárokov (neplatnosti dvoch samostatných právnych úkonov), správne má žalovaný zaplatiť 2 x 99,50 eur, t.j. spolu 199,- eur.

14. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/243/2014 - 2012 zo dňa 21.05.2015, ktorým odvolací súd zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu. Mal za to, že súd prvej inštancie sa nedôsledne vysporiadal s obranou žalovanej a prevzal v plnom rozsahu argumentáciu žalobcu a vedľajšieho účastníka, v dôsledku čoho nemožno považovať rozsudok za dostatočne odôvodnený, čím sa žalovanej odňala možnosť konať pred súdom prvej inštancie. Taktiež mal za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože ignoroval dôkazy predložené žalovanou (najmä dohody o zrážkach zo mzdy na samostatných listinách, rozsudky rozhodcovského súdu, uznesenie Okresného súdu v Prešove o zastavení konania, rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie o zastavení konania, Dodatok k zmluve o úvere), čím je daná existencia odvolacích dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) a d) O.s.p., keďže sa vôbec s týmito dôkazmi v odôvodnení rozsudku ani nevysporiadal. Rozsudok taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., keďže považuje dohodu o zrážkach zo mzdy za bližšie nešpecifikovanú, neprijateľnú podmienku a neplatnú ako takú

a to bez uvedenia konkrétneho dôvodu neplatnosti spočívajúceho zabezpečovacej pohľadávke alebo konkrétneho dôvodu neplatnosti spočívajúceho v obsahu dohody o zrážkach zo mzdy. Preto vec nesprávne právne posúdil, keďže mal za to, že žalobca v konaní vystupuje ako spotrebiteľ. Následne konkrétne odôvodňoval uplatnené odvolacie dôvody v tom znení, že žalobca v spore nevystupoval ako spotrebiteľ, keďže to žalobca v konaní nepreukázal a tak v konaní nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by privodili iný skutkový stav než ten, z ktorého vychádzal odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení. Aj keď súd prvej inštancie v konaní opätovne vypočul žalobcu, jeho výsluch bol realizovaný aj v predchádzajúcom konaní pred súdom prvej inštancie s obdobným obsahom a predloženie kúpnej zmluvy za účelom nadobudnutia záhradky za cenu takto získanú na základe úverovej zmluvy, nemožno považovať za smerodajnú v spore s tým, že potvrdenie príslušného okresného úradu o nepodnikaní žalobcu možno považovať za dôkaz irelevantný a nič nepreukazujúci, a aj keď súd prvej inštancie vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/49/2014, týka sa inej právnej veci a iných strán sporu, a preto je pre daný prípad irelevantný, a to aj s poukazom na citované uznesenie Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C/45/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/84/2011. Keďže súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neposúdil konkrétne okolností daného prípadu v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, žalovaná mala za to, že konal v rozpore s ust. § 226 O.s.p. s odkazom na nedostatočné odôvodnenie rozsudku v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v zmysle citovaných rozhodnutí.

15. K neúplnému zisteniu skutkového stavu veci a k nesprávnemu skutkovému zisteniu uviedla, že súd prvej inštancie ignoroval dôkazy, ktoré vo veci predložil žalovaný, a to súčasťou zmlúv o úvere nie sú dohody o zrážkach zo mzdy, a ak súd určil neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmlúv o úvere, ide o skutkový záver, ktorý nemá oporu v skutkovom stave a spôsobuje nevykonateľnosť rozsudku. Dodala, že súd prvej inštancie ignoroval dodatok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorý jasne bližšie špecifikuje účel úveru (výkon zamestnania) v podobe nákladov spojených s pracovnou cestou, ako aj rozhodnutie SOI ohľadom nespotebiteľského charakteru zmlúv o úvere používaných žalovanou, a rovnako aj právoplatné rozsudky rozhodcovského súdu týkajúce sa priznania pohľadávok žalovanej voči žalobcovi v súvislosti so zmluvami o úvere, z ktorých jasne vyplýva, že rozhodcovský súd posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako nespotebiteľský. Taktiež nevykonal vo veci podstatný dôkaz, a to vypočutie druhej osoby, ktorá sa na uzavretí predmetných zmlúv podieľala K. X. H., a to iba z dôvodu, že sa nachádza na území cudzieho štátu, pričom v tejto súvislosti úplne ignoroval právne predpisy z oblasti medzinárodnej spolupráce v justičných veciach.

16. K rozhodnutiu súdu vychádzajúceho z nesprávneho právneho posúdenia veci uviedla, že žalobcom predložené zmluvy o úvere nie sú zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, keďže úvery boli poskytnuté na iný účel, a to výkon zamestnania, čo žalobca v zmluvách o úvere výslovne prehlásil, ako aj to, že informácie, ktoré žalovanej poskytol sú pravdivé a zmluvu uzatvoril slobodne, vážne, zrozumiteľne a nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, a to aj s odkazom na ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov), ktoré tomu nerozporuje a to s odkazom aj na hore citovanú Smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhovala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v znení opravného uznesenia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

17. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalovanej, že poskytnutý úver bol vzatý na účel výkonu povolania, dávajúc do pozornosti rozhodnutie v exekučnej veci č.k. 13Co/676/2014 - 30 v tom znení, že ak zmluva o úvere obsahuje len všeobecný údaj o uzavretí tejto zmluvy za účelom povolania, tak tento údaj neposkytuje odpoveď na otázku, aké povolanie povinná vykonáva a aký konkrétny súvis s týmto povolaním uzavretie zmluvy má, preto nemožno takúto zmluvu vyňať z aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. v zmysle rozsudku NS SR sp.zn. 8Cdo/483/2014 zo dňa 18.11.2015. Navrhoval napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny a zaviazat' žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

18. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doplnila právnu argumentáciu v zmysle citovaných rozhodnutí v tom znení, že na strane žalovanej v rozsudku NS SR vystupuje spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. a nie žalovaná, a preto nemožno hovoriť o totožných prípadoch, a nemožno sa preto ani stotožniť s argumentáciou Najvyššieho súdu SR, keďže nejde o totožné veci. Preto rozhodnutia týchto súdov nie sú smerodajné vo veci.

19. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

20. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadísk uplatnených v odvolacích dôvodoch, v zmysle § 205 od. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 02.03.2017 o 12.15 hodine, v pojednávacej miestnosti č.dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 23.02.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a contrario.

22. Žalovaná podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

23. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016).

24. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

25. Odvolací súd uvádza, že po preskúmaní odvolania žalovanej nemožno vo veci vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, aby vzal do úvahy súd prvej inštancie skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, aby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, alebo, aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplne zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, vychádzajúc z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť uplatnený nárok a svoje rozhodnutie odôvodniť v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., čo aj učinil.

27. Správne, podrobné a presvedčivé sú preto dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie v spore.

28. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o naplnení naliehavého právneho záujmu žalobcu vo veci a taktiež po vykonanom dokazovaní dospel k správne právnemu záveru o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré tvoria súčasť uzavretých úverových zmlúv, za účelom zabezpečenia ich uspokojenia, keďže súčasťou predmetných zmlúv o úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), kde v bode 5 dlžník s veriteľom uzatvára súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy, a preto odvolacia námietka žalovanej v tomto spore je právne irelevantná. Dohody o zrážkach zo mzdy tvoria súčasť VPPÚ, ktoré sú súčasťou predmetných úverových zmlúv tak ako to správne súd prvej inštancie uviedol, keďže sú súčasťou štandardných zmluvných podmienok v rámci formulárových spotrebiteľských zmlúv, ktoré napriek požiadavke dôvery spôsobujú nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe uzavretých zmlúv v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý nepochybne aj podľa názoru odvolacieho súdu má postavenie spotrebiteľa v zmysle

§ 52 ods. 4 OZ a § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, v kontexte citovaných rozhodnutí uvádzaných vo vyjadrení žalobcu k podanému odvolaniu žalovanej v tom znení, že ak v zmluve o úvere je iba krížikom označené, že sa úver poskytuje na výkon povolania, čo je totožné s pojmom zamestnania, to bez ďalšie nevylučuje vec z režimu spotrebiteľských úverov, keďže neposkytuje odpoveď na otázku, aké povolanie žalobca vykonáva a aký konkrétny súvis s týmto povolaním uzavretie zmluvy má. Preto nemožno sa na žalobcu dívať a vylúčiť ho z postavenia spotrebiteľa, ako aj z aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z., čo jednoznačne vyplynulo aj z doplneného dokazovania súdom prvej inštancie (viď doplnenú výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 20.01.2016, podloženú pripojenými dôkazmi).

29. Preto skutočnosti a námietky, ktoré žalovaná uviedla v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových a právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie založené. Na zdôraznenie vecnej správnosti preskúvaného rozsudku i k odvolacím námietkam žalovanej možno doplniť, že v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarcu vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými nemal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, a nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ). Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudky Oceano Group Editorial a Salvat Editores C- 240/98 až C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C- 168/05, Pannon GSM Zrt. C- 243/08 a vec Asturcom C- 40/08 a ďalšie), v ktorej sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené (navrhnuté) vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán článok 6 ods. 1 smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza systém ochrany zavedený smernicou, pritom odôvodňujú povinnosť vnútroštátneho súdu ex offio (z úradnej moci) posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež povinnosť súdu zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

30. Je nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či uzavreté dohody o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v úverovej zmluve uzavretej medzi žalovanou ako veriteľom a žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy, aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na všetky zákonné kritériá súd správne považoval úverové zmluvy uzavreté medzi stranami za zmluvy spotrebiteľské (o spotrebiteľskom úvere), a uplatnený nárok v právnom vzťahu založenom touto zmluvou správne posúdil podľa relevantných právnych noriem v oblasti spotrebiteľského práva, keďže žalovanou aj po vydaní zrušujúceho uznesenia odvolacím súdom a po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie nebol preukázaný opak. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie súdu prvej inštancie vyhlásené na pojednávaní dňa 20.01.2016 o upustení od vylúčeného svedkyne Larisy Krokovej z dôvodu, že jej pobyt nebol súdom zistený a preto žalovaná v tomto smere neunesla dôkazné bremeno na preukázanie ňou tvrdých skutočností, ktorými by vyvrátila žalobcovu tvrdenie, „že svedkyňa mu pri podpise zmlúv nič nevysvetlila, len uviedla, že ak to nepodpíše, úver mu nebude schválený“.

31. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovanej z uzavretých zmlúv o spotrebiteľskom úvere, poskytuje žalovanej ako veriteľovi priamo právny priestor pre

postihnutie majetku žalobcu, a to vymáhaním okrem (nad rámec) dlžnej sumy istiny úveru a zákonných nárokov (príslušenstva) - aj tých plnení v jeho prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v spotrebiteľskej zmluve, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v § 551 Občianskeho zákonníka sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po (ex off) preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

32. So zreteľom na uvedené neobstojí obrana žalovanej a jej námietky uvedené v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dohody o zrážkach zo mzdy k úverovým zmluvám uzavretým medzi stranami sporu ako neprijateľné, a tým aj absolútne neplatné zmluvné podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovanou uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná a z dôvodu neúspechu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktorú mu odvolací súd aj priznal a preto do úvahy prichádza aplikácia ust. § 262 ods. 2 CSP, a to rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške priznaného plného nároku na náhradu trov odvolacieho konania so zreteľom na ust. § 251 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).